

143

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 1 czerwca 1973 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji nr 127 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej ciężaru maksymalnego ładunków, dozwolonego przy przenoszeniu przez jednego pracownika, przyjętej w Genewie dnia 28 czerwca 1967 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 9 Konwencji nr 127 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej ciężaru maksymalnego ładunków, dozwolonego przy przenoszeniu przez jednego pracownika, przyjętej w Genewie dnia 28 czerwca 1967 r., złożony został Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy dnia 2 maja 1973 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja wchodzi w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 2 maja 1974 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 10 marca 1970 r., składając dokumenty ratyfikacyjne w niżej podanych datach:

Syjam	dnia 26 lutego	1969 r.,
Ekwador	dnia 10 marca	1969 r.,
Hiszpania	dnia 7 czerwca	1969 r.,
Algieria	dnia 12 czerwca	1969 r.,
Tunezja	dnia 14 kwietnia	1970 r.,
Panama	dnia 19 czerwca	1970 r.,
Brazylia	dnia 21 sierpnia	1970 r.,
Republika Malgaska	dnia 4 stycznia	1971 r.,
Włochy	dnia 5 maja	1971 r.,
Kostaryka	dnia 16 marca	1972 r.,
Chile	dnia 3 listopada	1972 r.

Zgodnie z artykułem 10 konwencja weszła w życie dla Syjamu i Ekwadoru dnia 10 marca 1970 r., a dla pozostałych wyżej wymienionych państw wchodzi w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania ich ratyfikacji.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

144

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 maja 1973 r.

w sprawie określenia warunków wymaganych do uzyskania prawa nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 i art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 32 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki organizacyjne szkół wyższych, samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty naukowo-badawcze i inne jednostki typu naukowo-badawczego mogą uzyskać prawo nadawania stopnia naukowego doktora lub stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego, jeżeli w zakresie danych dziedzin nauki i dyscyplin naukowych tworzą środowisko naukowe o odpowiednio wysokim poziomie.

§ 2. 1. Przy ocenie poziomu środowiska naukowego jednostki (placówki) ubiegającej się o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych należy brać pod uwagę:

1) jej osiągnięcia w pracy naukowej w zakresie danej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej, a szczególnie wartość oryginalnych prac publikowanych lub wykonanych i zastosowanych opracowań technologicznych, projektowych, konstrukcyjnych albo innych o podobnym charakterze dla postępu w nauce i technice,

2) dorobek naukowy zatrudnionych w jednostce (placówce) nauczycieli akademickich lub pracowników naukowo-badawczych specjalizujących się w dziedzinie nauki lub w dyscyplinach naukowych, w których zakresie mają być nadawane stopnie naukowe,

3) zatrudnienie w pełnym wymiarze zajęć następującej liczby pracowników reprezentujących dziedzinę nauki lub dyscypliny naukowe, które mają być objęte uprawnieniami:

a) przy ubieganiu się o uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora — co najmniej pięciu pracowników z tytułami naukowymi lub ze stopniami naukowymi doktora habilitowanego,

b) przy ubieganiu się o uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego — co najmniej dziesięciu pracowników z tytułami naukowymi lub stopniami naukowymi doktora habilitowanego, w tym co najmniej sześciu z tytułami naukowymi,

4) posiadanie odpowiednich środków, szczególnie w zakresie wyposażenia aparaturowego, zaplecza warsztatowego i księgozbiorów, niezbędnych do dalszego rozwijania prowadzonych badań naukowych.

2. Placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty naukowo-badawcze oraz inne jednostki typu naukowo-badawczego, ubiegające się o prawo nadawania stopni naukowych, powinny mieć rady naukowe o odpowiednim składzie osobowym, zapewniające prawidłową ocenę przedstawianych im prac naukowych.

§ 3. 1. Przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych jednostkom (placówkom) odpowiadającym warunkom wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 1—4 następuje w trybie określonym w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 32 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89).

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach może nastąpić przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych jednostce (placówce) nie odpowiadającej warunkom wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 3 na podstawie pozytywnej opinii Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Naukowych.

§ 4. 1. Uprawnienia do nadawania stopni naukowych mogą być cofnięte w całości albo w zakresie określonych dyscyplin naukowych, jeżeli jednostka (placówka) przestała odpowiadać warunkom, które były podstawą przyznania jej uprawnień. Cofnięcie uprawnień następuje w trybie określonym w § 3 ust. 1.

2. Minister nadzorujący jednostkę (placówkę) uprawnioną do nadawania stopni naukowych jest obowiązany zawiadomić Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Tech-

niki o każdej zmianie warunków, które stanowiły podstawę do przyznania tej jednostce (placówce) uprawnień.

3. Decyzja o cofnięciu uprawnień powinna równocześnie określać warunki zakończenia rozpoczętych prac doktorskich lub habilitacyjnych.

§ 5. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk określi szczegółowy tryb przygotowania wniosków o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych oraz rodzaj dokumentacji wymaganej do stwierdzenia warunków, o których mowa w § 2.

§ 6. Wykaz jednostek (placówek) uprawnionych do nadawania stopni naukowych oraz określenie stopni naukowych, które mogą być przez te jednostki (placówki) nadawane, jak również wszystkie zmiany w tym wykazie ogłasza się w Monitorze Polskim.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1966 r. w sprawie określania warunków wymaganych do uzyskania prawa nadawania stopni naukowych (Dz. U. z 1966 r. Nr 8, poz. 54 i z 1969 r. Nr 16, poz. 117).

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Sekretarzowi Naukowemu Polskiej Akademii Nauk oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty skarbowej.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1, z 1964 r. Nr 41, poz. 277 i z 1972 r. Nr 23, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 marca 1970 r. w sprawie opłaty skarbowej (Dz. U. z 1970 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 24, poz. 195, z 1972 r. Nr 55, poz. 375 i z 1973 r. Nr 18, poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata skarbowa od podań wynosi:

- 1) od podania o wydanie uprawnienia na stałą działalność zarobkową bez względu na jej rodzaj lub na stałą publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową albo o rozszerzenie udzielonego już takiego uprawnienia 200 zł;
- 2) od podania o wydanie uprawnienia na dorywczą działalność zarobkową, od podania o wpisanie w wydanym uprawnieniu zmiany siedziby zakładu albo innych zmian o charakterze porządkowym, od podania o wydanie duplikatu uprawnienia na działalność zarobkową 100 zł;

3) od podania o zezwolenie na dorywczą publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową 50 zł;

4) od podania o wydanie dowodu rejestracji zakładu wytwarzającego i naprawiającego narzędzia pomiarowe, dowodu dodatkowej rejestracji warsztatu ruchomego naprawy narzędzi pomiarowych lub dowodu rejestracji zakładu wyrobu, naprawy i sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych 50 zł;

5) od podania o dopuszczenie do ruchu urządzeń kotłowych, dźwigowych lub zbiornika ciśnieniowego, jak również od zgłoszenia rozbiórki obiektu budowlanego 200 zł;

6) od wniosku o wydanie nowego dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości w zamian dokumentu utraconego 50 zł;

7) od odwołania od decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego — od sumy spornej 0,2^o/_o, nie mniej jednak niż 20 zł i nie więcej niż 250 zł;